

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/74/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813010218
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Repáň
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5813010218.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Repáňa a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Adriany Gallovej, na verejnom zasadnutí konanom 10. júla 2014 prejednal odvolanie obžalovaného Mgr. L. I. podané proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/70/2013 z 21.1.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/70/2013 z 21.1.2014.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného Mgr. L. I., nar. X.X.XXXX v J. W., trvale bytom X. XXX,

podľa § 285 písm. b) Tr. por.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby okresného prokurátora Námestovo, sp.zn. Pv 131/13 zo 17.7.2013, ktorá mu kládla za vinu spáchanie prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák., pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že:

dňa 13.9.2012 v čase okolo 11.00 hod. v budove Okresného súdu Námestovo, ako svedok na hlavnom pojednávaní v trestnej veci vedenej proti obžalovanému L. R., vedenej pod sp.zn. 4T/46/2012, po zložení prísahy v predpísanom znení podľa § 265 ods. 2 Trestného poriadku, po riadnom poučení o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčať, a o trestných následkoch krivej výpovede, úmyselne uviedol nepravdu, keď sám a spontánne okrem iného vypovedal, že z okna kancelárie starostu obce Babín videl, ako po slovnej roztržke pán R. odišiel od pána U., ktorý sa zapotácal, potkol alebo zakopol sa o chodník a narazil tvárou o zábradlie pred živým plotom, po čom sa postavil, chytil si tvár rukami a odpotácal sa do krčmy, žiadnu krv na ňom nevidel, čo bolo v rozpore so súdom zistenou skutočnosťou; čím uviedol nepravdu, pretože obžalovaný L. R. bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/46/2012 zo dňa 13.9.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/108/2012 zo dňa 8.1.2013 uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého sa skutku dopustil dňa 15.11.2011 v čase okolo 16.00 hod. pred vchodom do miestneho kultúrneho strediska v obci Babín, okr. Námestovo,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Námestovo bol obžalovaný Mgr. L. I. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák. pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia.

Za to bol odsúdený podľa § 346 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon tohto trestu bol podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola určená skúšobná doba na 24 mesiacov.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal riadne a včas v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný Mgr. L. I.. Odvolanie obžalovaného smerovalo proti výroku o vine a treste, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že sa nedopustil prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 2 Tr. zák., pretože on ako svedok v trestnej veci obžalovaného L. R. neuviedol nepravdu pred súdom o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie. V tejto výpovedi iba uviedol, čo z okna svojej kancelárie videl a počul. Nemohol sa dopustiť teda predmetného trestného činu. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a jeho v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodil.

Na podklade podaného odvolania krajský súd preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. zák. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku ako i správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

V prejednávanej veci ne nesporné, že obžalovaný Mgr. L. I. pod hrozbou prísahy a po riadnom poučení dňa 13.9.2012 na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Námestovo v trestnej veci vedenej proti obžalovanému L. R. (sp. zn. 4T/46/2012) uviedol, že z okna kancelárie starostu obce Babín videl, ako po slovnej roztržke pán R. odišiel od pána U., ktorý sa zapotácal, potkol alebo zakopol sa o schodík a narazil tvárou o zábradlie pred živým plotom, po čom sa postavil, chytil si rukami tvár a odpotácal sa do krčmy, pričom žiadnu krv na ňom nevidel. Okresný súd toto tvrdenie považoval za nepravdivé, pretože obžalovaný L. R. bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/108/2012 z 8.1.2013 uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., teda v zmysle obžaloby. V pôvodnom konaní obžalovaného L. R. boli v prípravnom konaní zadovážené a na hlavnom pojednávaní okresným súdom vykonané dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporovali. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednávaných prípadoch existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda, či si navzájom neodporuje o podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s podstatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nemenej podstatná bude i okolnosť vzťahu svedka k obžalovanému, resp. poškodenému, teda či svedok s obžalovaným je v príbuzenskom vzťahu, v priateľskom alebo v bližšom priateľskom alebo susedskom vzťahu, zamestnaneckom vzťahu a pod. Po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností súd postupom v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia sa rozhodne, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá nie je vierohodná.

Ak súd určitú skupiny svedeckých výpovedí označí za nevierohodnú, neznamená to však automaticky, že títo svedkovia pred súdom uviedli nepravdu o okolnosti, ktorá mohla mať podstatný význam pre rozhodnutie.

Nie je neobvyklé, že viacerí svedkovia, ktorí sledujú tú istú udalosť, túto udalosť opisujú rozdielne. Obžalovaný Mgr. L. I. vo svojej výpovedi v postavení svedka pred okresným súdom vypovedal, čo videl z okna svojej kancelárie starostu obce Babín, teda konflikt medzi p. L. R. a p. U.. V trestnom konaní vedenom proti L. R. ale ani v prejednávacom prípade neboli zisťované výhľadové možnosti z kancelárie starostu obce Babín na miesto konfliktu medzi p. R. a p. U.. Ďalej nebolo zisťované, či obžalovaný Mgr. L. I. predmetnú udalosť sledoval bez prerušenia, t. j. od slovnej roztržky medzi p. R. a p. U. až po odchod p. U. do krčmy. Nebolo ďalej preverené, či obžalovaný zo svojej kancelárie mohol vidieť krv na tvári poškodeného, resp. na iných častiach tela. Ak teda za takýchto okolností obžalovaný popísal konflikt medzi p. R. a p. U. tak, ako ho vnímal a videl, podľa názoru krajského súdu nemožno jeho výpoveď označiť ako nepravdivú. Jednoznačne ako nepravdivé by bolo možné označiť takú výpoveď, v ktorej by obžalovaný napríklad tvrdil, že p. R. vôbec neprišiel do styku s p. U. a nenachádzal sa na mieste činu, za ktorý bol následne právoplatne odsúdený.

Prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Tr. por. je úmyselným trestným činom. Konanie páchatel'a, ktoré spočíva v krivej výpovedi pred orgánmi uvedenými v tomto zákonnom ustanovení sa môže uskutočniť tak aktívnou formou (úmyselné uvedenie nepravdy), ako aj pasívnou formou (úmyselné zamlčanie okolnosti, ktorá má pre rozhodnutie podstatný význam). V prejednávacom prípade podľa názoru krajského súdu nebolo dostatočne preukázané, že obžalovaný Mgr. L. I. ako svedok pred okresným súdom úmyselne uviedol nepravdu. Ako už bolo vyššie uvedené túto jeho výpoveď možno hodnotiť ako nevierohodnú, nie však ako prečin krivej výpovede a krivej prísahy v zmysle ust. § 346 Tr. zák.

Na podklade vyššie uvedených skutočností krajský súd preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.